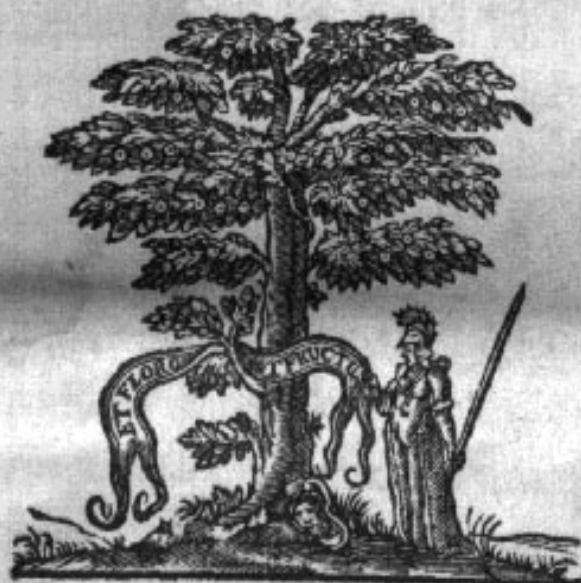

ANTONII MATTHÆI
DE
AUCTIONIBUS
LIBRI DUO:
Quorum Prior
VENDITIONES,
Posterior
LOCATIONES QUÆ SUB
HASTA FIUNT,
EXEQUITUR:
Adjecto passim Voluntariarum Auctionum jure.

72
15788

TRAJECTI AD RHENUM,
Typis Johannis à Waesberge, Bibliop.

clō 10 c llll.

Handwritten scribbles or signatures.

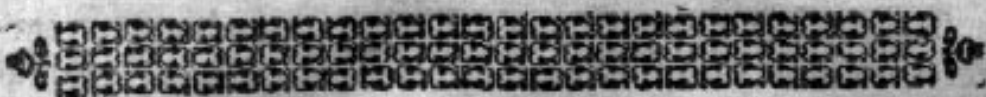

LECTORI

BENEVOLO S.

HX quo primùm de auctiõibus
commentari cœpi, sæpiculè in men-
tẽm venit illud Plinianum: arduum
esse, vetustis novitatem dare, novis
auctõritatem. Etenim non solùm
ex veteri prudentia quædam erant
foro asserenda; sed & ex novo, seu provinciali jure
alia quidem civitate, alia verò Latio donanda. Utrum-
que inexpertis facile est: modestius judicant, qui pe-
riculum fecerunt. In universum tamen æstimanti,
non tantum negotii materia facessit, quantum quidem
præjudicia illa, quæ homines domo asserre solent. In-
doctis enim sordet, quicquid ex jure Quiritium, ter-
sum licet, nitidumque promitur: perinde ac si præ-
sentis prisicque ævi immensa discordia sit; nec quic-
quam quod nuperum illi putant ex antiquitate repe-
titum deprehendatur. Hos sanè toto cœlo errare,
vel sola subhastatio arguit: in qua tractanda, si cum
hodiernis, seu Ordinum, seu Magistratum Edictis,
conferas Romanum jus; facilè apparebit, nec obso-
leta esse omnia quæ vetustas scivit, neque omnia no-

D E
A U C T I O N I B U S
 LIBER PRIMUS.

C A P U T I.

De Verborum Significatione.

- 1 Proscriptio quid?
 2 Sectio unde, & qui sectores?
 3 Auctio unde dicta?
 4 Subhastatio unde dicta?

- 5 Commendatur studium bonarum literarum.
 6 Verba alia Auctionum solennia exponuntur.

AUCTIONIO haut dubie ab augendo dicta est: ut Fulgentius existimat, quod ementem au-
 geat & vendentem: ut nos, quod cuius au-
 gere pretium, melioremque conditionem
 adferre liceat. Neque enim tam ementium,
 quam vendentium commodo auctiones in-
 stitutæ sunt, tametsi non raro propter infre-
 quentiam licitantium, augeant ementium conditionem. Ea-
 dem sectio dicitur, à secando: seu quod creditores bona seca-
 rent, cum olim leges XII. Tab. permisissent corpus debitoris
 secare: seu quod emtores spem sui lucri secuti bona uno pretio
 emta secarent, singulasque res populo venditarent: seu quod
 emta sua persequerentur. Primam expositionem res ipsa veri-
 similem facit. ut enim in locum verarum venditionum, quibus
 XII. Tab. patri permisissent filium distrahere, imaginariæ ven-
 ditiones & manumissiones receptæ sunt: ita in locum sectionis
 corporis, quam mos publicus repudiavit, bonorum proscriptio
 sectioque successit. Tertullianus: *Sed & iudicatos in partes secari à*
creditoribus leges erant: consensu tamen publico crudelitas postea erasa est,
& in pudoris notam capitis poena conversa est, bonorum adhibita proscriptio-
ne. suffundere maluit hominis sanguinem, quam effundere. Secundam
 & tertiam expositionem cum Ciceronis, tum Grammaticorum
 aucto-

Tertull. in
 apolog.

Cicer. pro
 Quint.